

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114230551
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114230551.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: J. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.C. O. XXX/XX, XXX XX I. F., zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Ivou Pavlíkovou, advokátkou, so sídlom P. F. XX, XXX XX I., proti žalovanému v 1/ rade: JUDr. Eva Plichtová, so sídlom kancelárie J. XXXX, XXX XX L. A., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, zastúpenému právnou zástupkyňou JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou, so sídlom J. XX, XXX XX L. A., žalovanému v 2/ rade: COM - AIR s.r.o., so sídlom Hadovská cesta 4503, 945 01 Komárno, IČO: 35 965 924, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu a žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi 60/2014-127 zo dňa 21.6.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi 60/2014-127 zo dňa 21.6.2016 v napadnutom
- výroku 1., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, veriteľom pohľadávky právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 7.2.2012 medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom vo výške 76.358 Eur prihlásenej v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K 35/2013 súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 18.2.2014
- vo výroku 3., ktorým sú žalovaní v 1/ a v 2/ rade povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 309,25 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 346,73 Eur, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

Žalobca má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v 1/ rade.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom 1. určil, že žalobca je voči úpadcovi STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 veriteľom pohľadávky právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 7.2.2012 medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom vo výške 76.358 Eur prihlásenej v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K 35/2013 súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 18.2.2014. Výrokom 2. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Podľa výroku 3. rozhodol, že žalovaní v 1/ a v 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 309,25 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 346,73 Eur, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorá bola doručená okresnému súdu dňa 18.9.2014, ktorou žalobou žalobca navrhol, aby súd vydal rozsudok, podľa ktorého: Pohľadávka žalobcu J. V., rodné číslo: XXXXXX/XXXX, J.C. O. XXX/XX, XXX XX I. F. vo výške 76.358 Eur je zistenou pohľadávkou čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia a uspokojuje sa zo všeobecnej podstaty. Súčasne žalobca navrhol žalovaných v 1/ a v 2/ rade zaviazať náhradou trov konania a trov právneho

zastúpenia. Na odôvodnenie podanej žaloby poukázal na skutočnosť uplatnenia svojej pohľadávky súhrnnou prihláškou pohľadávok zo dňa 18.2.2014 v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/35/2013 na majetok úpadcu STAX, s.r.o., so sídlom Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 (ďalej už len úpadca alebo dlžník). Okresný súd poukázal na to, že uznesením č.k. 26Cbi/60/2014-23 zo dňa 12.1.2015 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie preddavku na trovy konania, pričom túto povinnosť si splnil, ako vyplynulo zo záznamu o zložení zo dňa 27.1.2015.

2. Uznesením okresného súdu č.k. 26Cbi/60/2014-29 zo dňa 27.5.2015 bol žalovaný v 2/ rade vyzvaný na zaplatenie preddavku na trovy konania, pričom túto povinnosť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia a ani následne nespĺnil a v nadväznosti na uvedené bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu č.k. 26Cbi 60/2014-81 zo dňa 22.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24.5.2016 tak, že popretie právneho dôvodu pohľadávky žalobcu vo výške 73.000 Eur z titulu pôžičky a v sume 3.358 Eur z titulu úroku podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom učinené žalovaným v 2/ rade v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/35/2013 je podľa § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) neúčinné. Okresný súd v súvislosti so svojim postupom poukázal na to, že bolo vytýčené pojednávanie na termín 21.06.2016, k momentu ktorého pojednávania už bolo právoplatné uznesenie o neúčinnosti popretia učiného žalovaným v 2/ rade č.k. 26Cbi 60/2014-81 s tým, že žalovaný v 2/ rade sa neustanovil na toto pojednávanie. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný v 2/ rade bol na tento termín pojednávania predvolávaný v čase, keď označené uznesenie o neúčinnosti jeho popretia právoplatné nebolo.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní za aplikácie ust. § 32 ods. 1, 3, 5, 6, 9, 14, 15, § 203a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., § 657, § 658 ods. 1, § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 125 ods. 3, § 133 ods. 3, § 13 ods. 1, 4 Obchodného zákonníka, za akceptovania ust. § 118a, § 132, § 120 ods. 1, 3, 4 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 dospel k záveru, že žalobe je potrebné v časti vyhovieť. Primárne považoval okresný súd za potrebné vzhľadom na znenie samotného petitu žaloby poukázať na to, že vychádzal pri posudzovaní žaloby a rozhodovaní o nej nielen zo znenia petitu, ale aj z odôvodnenia žaloby a jej príloh, a preto dostatočne určito mal vymedzený predmet konania, podľa ktorého sa žalobca domáhal určenia konkrétneho právneho dôvodu, konkrétnej výšky, vymáhateľnosti a poradia v dôvodoch žaloby a v jej prílohách dostatočne určito vymedzenej pohľadávky žalobcu. K určitosti žalobného petitu okresný súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/8/2011 zo dňa 7.6.2011.

4. Okresný súd poukázal na to, že išlo o incidenčnú žalobu, pre včasné podanie ktorej odkázal na ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Skonštatoval včasné podanie žaloby pri zachovaní hmotno-právnej prekluzívnej lehoty, keď vykonal dôkaz oboznámením oznámenia o popretí predmetnej pohľadávky zo dňa 15.8.2014 a dokladom o jeho doručení žalobcovi, tak ako sa nachádza na čl. 72 spisu návratka doručenky z doručovania tohto oznámenia žalobcovi opatrená dennou pečiatkou pošty - dodacej pošty zo dňa 18.8.2014.

5. Za stavu včasného podania žaloby okresný súd sa zaoberal vyhodnotením skutkovej a právnej dôvodnosti uplatneného práva žalobcu na určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia predmetnej pohľadávky na jednej strane a zároveň zhodnotením skutkovej a právnej dôvodnosti popretia predmetnej pohľadávky, tak ako toto popretie bolo čo do právneho dôvodu a výšky učinené žalovaným v 1/ rade a čo do právneho dôvodu učiného žalovaným v 2/ rade v rozsahu a z dôvodov, ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok. Vo vzťahu ku popretiu, ktoré uskutočnil žalovaný v 2/ rade, okresný súd k momentu svojho meritórneho rozhodnutia zohľadnil skutočnosť nadobudnutia právoplatnosti uznesenia č.k. 26Cbi 60/2014-81 zo dňa 22.3.2016, ktorým okresný súd vyslovil, že popretie právneho dôvodu pohľadávky žalobcu v sume 73.000 Eur z titulu pôžičky a v sume 3.358 Eur z titulu úroku podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom učinené žalovaným v 2/ rade v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/35/2013 je podľa § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. neúčinné. Z obsahu konečného zoznamu pohľadávok, ktorý zachytáva popretie právneho dôvodu a výšky zrealizované žalovaným v 1/ rade a popretie právneho dôvodu predmetnej pohľadávky zrealizované žalovaným v 2/ rade vyplynulo, že ani žalovaný v 1/ rade, ani žalovaný v 2/ rade v konkurznom konaní nepopreli predmetnú pohľadávku čo do poradia a čo do vymáhateľnosti. Samotné popretie právneho dôvodu neznamena automaticky bez výslovného popretia poradia a vymáhateľnosti súčasne aj popretie poradia a vymáhateľnosti konkrétnej pohľadávky. Z tohto potom okresnému súdu vyplynul záver, podľa ktorého poradie a vymáhateľnosť predmetnej pohľadávky tak, ako sa žalobca jeho určenia touto incidenčnou žalobou domáhal, neboli vôbec popreté, v nadväznosti na čo žalobca v tomto

incidenčnom konaní nebol procesne aktívne legitimovaný podľa § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. sa domáhať žalobou určenia poradia a vymáhateľnosti predmetnej pohľadávky, na základe čoho v tejto časti okresný súd žalobu zamietol.

6. Okresný súd v ďalšom poukázal na to, že posledným dňom na včasné popretie pohľadávok v konkurznom konaní úpadcu STAX, s.r.o. bol deň 30.3.2014, čo však bola nedeľa, v dôsledku čoho došlo podľa § 203a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. k posunu konca lehoty na včasné popretie pohľadávky pre žalovaného v 2/ rade na deň 31.3.2014, čo bol pondelok, a v ktorý deň, a teda včas žalovaný v 2/ rade predmetnú pohľadávku čo do právneho dôvodu poprel, ako to vyplynulo z výpisu z konečného zoznamu pohľadávok na č.l. 19. Uvedené by preto vytváralo priestor pre hodnotenie dôvodnosti popretia právneho dôvodu predmetnej pohľadávky v rozsahu popretia tak, ako bolo uskutočnené žalovaným v 2/ rade, avšak tak, ako dospel k záveru okresný súd k momentu meritórneho rozhodnutia okresného súdu v tejto veci už bolo právoplatné rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti popretia predmetnej pohľadávky žalovaným v 2/ rade z dôvodu nezaplatenia preddavku na trovy konania žalovaným v 2/ rade v stanovenej lehote, vzhľadom na ktorý stav potom okresný súd primárne vyhodnocoval skutkovú a právnu dôvodnosť popretia predmetnej pohľadávky v rozsahu tak, ako bolo učené žalovaným v 1/ rade, vychádzajúc z rozsahu a obsahu tohto popretia ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok a s poukazom na závery uvedené v Náleze Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.9.2014.

7. Okresný súd pri hodnotení popretia vychádzal z vykonaného dokazovania, a to oboznámením sa Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a STAX, s.r.o. ako dlžníkom dňa 7.2.2012, z potvrdenia žalobcu zo dňa 20.2.2012 a z potvrdenia konateľa STAX, s.r.o. Ing. Alojza Staroveckého zo dňa 14.2.2012, ako aj z výsluchu žalobcu a svedka Ing. T. Q., ktoré dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Na základe zhodnotenia týchto dôkazov dospel okresný súd k záveru o nedôvodnosti popretia žalovaného v 1/ rade. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že k poskytnutiu pôžičky vo výške 123.000 Eur žalobcom ako veriteľom úpadcovi STAX, s.r.o. na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012 došlo reálnym poskytnutím finančných prostriedkov v takejto výške. Tieto finančné prostriedky poskytol žalobca subjektu STAX, s.r.o., za ktorý ako osoba na také konanie v celom rozsahu oprávnená a konajúca v pozícii štatutárneho orgánu, a teda konanie ktorej osoby bolo konaním STAX, s.r.o., konal Ing. T. Q.. Ing. T. Q. v pozícii svedka po zákonom poučení podľa § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 v zhode so žalobcom a v súlade s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o pôžičke zo dňa 7.2.2012 a potvrdeniami zo dňa 20.2.2012 a zo dňa 14.2.2012 potvrdil skutočnosť reálneho poskytnutia finančných prostriedkov žalobcom subjektu STAX, s.r.o.. Tieto dôkazy hodnotil okresný súd ako kľúčové priame dôkazy reálneho poskytnutia finančných prostriedkov tvoriacich predmet Zmluvy o pôžičke, a preto išlo o dôkazy preukazujúce vznik zmluvy o pôžičke a vznik práva žalobcu na vrátenie týchto finančných prostriedkov za podmienok stanovených zmluvou o pôžičke. V tejto súvislosti okresný súd konštatoval, že dôkazy označené žalovaným v 1/ rade, a to čestné prehlásenie Ing. P. I., svedecká výpoveď Ing. V. A. a listinné dôkazy, ktoré vo fotokópii tvorili súčasť spisu na č.l. 63 až 70, teda pásky dennej uzávierky z Knihy uzávierok elektronickej registračnej pokladne STAX, s.r.o., so sídlom Bratislava, Regionálne stredisko Prievidza podľa č.l. 63, 64, 65 a Pokladničná kniha podľa č.l. 67 až 70, po ich vyhodnotení vo vzájomnej súvislosti dali záver okresnému súdu, že nevyvracajú to, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, a to, že došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 123.000 Eur žalobcom subjektu STAX, s.r.o.. Okresný súd poukázal na to, že išlo o rad žalovaným v 1/ rade označených nepriamych dôkazov, ktoré v súhrne nepreukázali dôvodnosť popretia právneho dôvodu a výšky tak, ako toto popretie uskutočnil žalovaný v 1/ rade.

8. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka, z ktorej zákonnej úpravy vyplýva, že vznik práva na vrátenie pôžičky je spojený s jej skutočným predchádzajúcim poskytnutím veriteľom dlžníkovi. Zároveň z hmotno-právnej úpravy zmluvného typu zmluvy o pôžičke nevyplýva ako podstatná náležitosť dojednanie účelu poskytnutia pôžičky. Bolo preto irelevantné, či bola zhoda pri tvrdeniach žalobcu a svedka Ing. Q. čo do vymedzenia účelu, na ktorý žalobca predmetné pôžičky STAX, s.r.o. poskytol, resp. či vôbec žalobca vedel, na aký účel mieni STAX, s.r.o. pôžičky použiť. Irelevantný bol aj skutočný účel ich použitia, čo okresný súd zdôraznil s ohľadom na argumentáciu žalovaného v 1/ rade o nedostatku oprávnenia úpadcu na realizáciu úkonov vo vzťahu k zákazke označenej svedkom Ing. Q. týkajúcej sa výstavby golfového areálu. Rovnako z úpravy podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka vo vzťahu ku zmluvnému typu zmluvy o pôžičke nevyplýva ako podstatná náležitosť dojednanie o spôsobe poskytnutia pôžičky veriteľom dlžníkovi v tom zmysle, že by táto hmotno-právna úprava vymedzovala možnosť jej poskytnutia len formou hotovostnej platby na účet dlžníka alebo iný označený

účet. Podstatné pre vznik zmluvy o pôžičke bolo to, či finančné prostriedky boli reálne prenechané, a to v danej veci bolo naplnené, keďže predmetom pôžičky boli finančné prostriedky, ktoré aj fyzicky prevzal svedok Ing. T. Q. ako konateľ úpadcu, so samostatným plnohodnotným oprávnením na konanie za úpadcu, a teda jeho konanie bolo nevyhnutné považovať za konanie úpadcu samotného. Ako po realizácii poskytnutia finančných prostriedkov, teda po ich prenechaní úpadca s týmito následne naložil, teda či boli uložené na účet dlžníka - úpadcu alebo na účet Ing. Q. alebo vložené do pokladne dlžníka a z akých dôvodov sa tak stalo a tiež na čo boli následne použité vo vzťahu k záveru o vzniku zmluvy o pôžičke a o vzniku záväzku úpadcu vrátiť za dojednaných zmluvných podmienok túto pôžičku, boli tieto okolnosti bez právneho významu.

9. Vo vzťahu k výpovedi svedka Ing. T. Q. okresný súd považoval za potrebné uviesť, že túto hodnotil ako primárne hodnovernú s ohľadom na zákonné poučenie podľa § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 a tiež vzhľadom aj na súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, predovšetkým s výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi - zmluvou o pôžičke a označenými potvrdeniami zo dňa 20.2.2012 a zo 14.2.2012. Bola preto irelevantná podľa záveru okresného súdu argumentácia žalovaného v 1/ rade, ktorá viedla k tomu, že podľa dôkazov na č.l. 63 až 70 sa v účtovníctve úpadcu poskytnutie pôžičky a čiastočné plnenie pôžičky neprejavilo. Podľa názoru okresného súdu vedenie účtovníctva podnikateľského subjektu a otázka správnosti vedenia tohto účtovníctva je predmetom špeciálnej právnej úpravy a v prípade existencie nedostatkov vo vedení účtovníctva zakladá táto právna skutočnosť právne dôsledky, ktoré s takýmto nesprávnym vedením účtovníctva alebo s neúplným vedením účtovníctva spája práve táto osobitná právna úprava. Okresný súd mal za to, že bolo plne irelevantné, či na strane úpadcu, ktorý ako dlžník predmetnú pôžičku od žalobcu prijal, existovala skutočná potreba týchto finančných prostriedkov z hľadiska ekonomickej kondície subjektu úpadcu, na ktoré okolnosti v rámci argumentácie uvádzanej v tomto konaní poukazoval žalovaný v 1/ rade a ku ktorej argumentácii označoval aj dôkazy, a to svedeckú výpoveď Ing. V. A. a čestné vyhlásenie Ing. P. I., keďže bola podstatná dohoda o predmete pôžičky a jej reálneho poskytnutia, ku ktorej ak došlo, tak zakladala platný a účinný vznik zmluvy o pôžičke. Okresný súd nemal zistenú žiadnu okolnosť, ktorá by bola spôsobilá znížiť hodnovernosť svedeckej výpovede svedka Ing. T. Q. a za takúto okolnosť nepovažoval izolovanú okolnosť, ktorá vyplývala z výpovede tohto svedka, podľa ktorej sa nevedel vyjadriť, odkiaľ má k dispozícii zápisnicu z pojednávania vo veci sp. zn. 19Cbi 14/2014 Okresného súdu Žilina a takisto sa nevedel vyjadriť k otázke, či s niekým komunikoval pred pojednávaním vo veci o tom, čo je predmetom pojednávania. Takéto vyjadrenia sa svedka na všeobecne formulované otázky právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade neboli spôsobilé narušiť a spochybníť jeho jednoznačné vyjadrenie, ktoré urobil tento svedok po zákonom poučení podľa § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 o vyplatení prostriedkov pôžičky vo výške 123.000 Eur žalobcom subjektu STAX, s.r.o., ktoré vyjadrenie svedka považoval okresný súd za kľúčové.

10. Okresný súd považoval za významné zdôrazniť s ohľadom na úpravu, ktorá vyplýva z ust. § 118a OSP v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, že dôkaz výsluchom svedka Ing. T. Q. v tejto veci vykonal na základe návrhu žalobcu, ktorý bol právnym zástupcom žalobcu prednesený na pojednávaní dňa 20.5.2016, čo bolo druhé pojednávanie v tejto veci, pretože boli zohľadnené súvislosti týkajúce sa zdravotného stavu právneho zástupcu žalobcu preukázané potvrdením Fakultnej nemocnice s poliklinikou Žilina, ako vyplýva z č.l. 80 spisu, ktoré bolo prílohou podania právneho zástupcu žalobcu zo dňa 2.3.2016 (č.l. 78 spisu), doručeného okresnému súdu dňa 22.3.2016 o 8.50 hod., pričom zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.3.2016 vyplynulo, že toto podanie právneho zástupcu žalobcu bolo sudcovi predložené po vyhlásení uznesenia o odročení pojednávania (č.l. 77 spisu). Pri zohľadnení týchto časových a vecných súvislostí okresný súd považoval za procesne dôvodné s poukazom na úpravu podľa § 118a ods. 2 O.s.p. prihliadať na návrh žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom svedka Ing. T. Q. prednesený až na druhom pojednávaní v tejto veci. V konečnom dôsledku okresný súd uviedol, že výpoveď tohto svedka Ing. Q. vnímal ako vykonanie dôkazu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci s ohľadom na skutkové okolnosti týkajúce sa otázky poskytnutia predmetnej pôžičky. Okresný súd žalobu zamietol, pokiaľ sa žalobca domáhal určenia poradia a vymáhateľnosti pohľadávky. Okresný súd zamietol žalobu, pokiaľ sa žalobca domáhal určenia uspokojenia predmetnej pohľadávky zo všeobecnej podstaty, pretože spôsob uspokojenia v incidenčnom konaní právoplatne určenej pohľadávky je predmetom úpravy podľa zákona č. 7/2005 Z.z., preto žalobca nemal naliehavý právny záujem a tento mu nesvedčil ani z právnej úpravy na takomto navrhovanom určení, že sa pohľadávka uspokojí zo všeobecnej podstaty.

11. I napriek tomu, že k momentu meritórneho rozhodovania okresným súdom bolo už právoplatné rozhodnutie o neúčinnosti popretia žalovaného v 2/ rade nad rámec uvedených týchto základných dôvodov meritórneho rozhodnutia k ostatným dôvodom popretia učeného žalovaným v 2/ rade, ktoré neboli reflektované v argumentácii súdu v doposiaľ vymedzenom odôvodnení, okresný súd uviedol, že z predloženej spoločenskej zmluvy subjektu STAX, s.r.o., a to z článku 7 bod 1 vyplynulo, že valné zhromaždenie STAX, s.r.o. má spoločenskou zmluvou zverenú právomoc v zmysle úpravy podľa § 125 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom takýmto spôsobom je do právomoci valného zhromaždenia úpadcu zverená kompetencia inak patriaca konateľovi, a teda táto úprava vyplývajúca zo spoločenskej zmluvy je založená na základe zmluvnej dispozície a nie na základe kogentnej hmotno-právnej úpravy, čo zdôraznil okresný súd prirodzene zasahuje do pôsobnosti konateľa formou jeho obmedzenia. Vo všeobecnej rovine konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným je priamym vykonávateľom vôle tejto obchodnej spoločnosti a táto právomoc je mu zverená zákonom s obmedzeniami, ktoré určuje výlučne hmotno-právna úprava. Len prekročenie týchto zákonných obmedzení štatutárnym orgánom v jeho konaní má relevanciu voči tretím subjektom. Pokiaľ štatutárny orgán má svoje kompetencie obmedzené spoločenskou zmluvou, ide o prekročenie bez relevancie voči tretím subjektom, a teda bez dopadu na právne vzťahy, do ktorých spoločnosť vstupuje, v danom prípade bez dopadu na žalobcu. Pokiaľ aj zo spoločenskej zmluvy subjektu STAX, s.r.o. vyplynulo obmedzenie konateľského oprávnenia podľa článku 7 bod 1 spoločenskej zmluvy a toto bolo zverené valnému zhromaždeniu, nebolo toto obmedzenie vyplývajúce zo spoločenskej zmluvy účinné voči tretím osobám, a teda ani voči žalobcovi. Pri uzatvorení zmluvy o pôžičke, ako aj pri prevzatí predmetu pôžičky a čiastočnom vrátení pôžičky vystupoval Ing. T. Q. tak, ako to vyplynulo z jeho svedeckej výpovede, ako aj z písomného vyhotovenia uvedených listinných dôkazov ako konateľ STAX, s.r.o. a takto je v týchto listinných dôkazoch i označený, v ktorej časti okresný súd poukázal na úpravu podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikovateľnú i v obchodno-právnych vzťahoch. Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne svedčia záveru o preukázaní poskytnutia peňažných prostriedkov žalobcom úpadcovi, z ktorého dôvodu neprichádzalo podľa záveru okresného súdu do úvahy ani žalovaným v 2/ rade v popretí právneho dôvodu namietaná neplatnosť zmluvy o pôžičke. Naviac v prípade, že by ku poskytnutiu finančných prostriedkov podľa zmluvy o pôžičke vôbec nedošlo, nepredstavovala by táto skutočnosť dôvod neplatnosti samotnej zmluvy o pôžičke, ale by táto skutočnosť zakladala záver o neexistencii zmluvy o pôžičke, čo je z hľadiska hmotného práva odlišný právny dôsledok. Jednoznačné vyjadrenie sa osôb konajúcich pri uzatvorení zmluvy o pôžičke, teda žalobcu a Ing. T. Q. ako konateľa dlžníka STAX, s.r.o. o tom, kto komu na základe predmetnej zmluvy o pôžičke pôžičku poskytol v spojení s písomným vyhotovením samotnej zmluvy o pôžičke a dokladov o poskytnutí pôžičky jej vyplatením v hotovosti dlžníkovi a o čiastočnom vrátení pôžičky, jednoznačne vylučovalo i žalovaným v 1/ rade namietanú fiktívnosť právneho úkonu zmluvy o pôžičke. Žalovaný v 1/ rade netvrdil, že by sa domáhal neúčinnosti právneho úkonu zmluvy o pôžičke, v nadväznosti na čo v pomeroch tohto konania bola irelevantná argumentácia žalovaného v 2/ rade uvedená v popretí právneho dôvodu o spriaznenosti medzi žalobcom a Ing. T. Q., a ktorá spriaznenosť zostala výlučne v rovine tvrdenia. Vychádzajúc z uvedeného rozhodol okresný súd o určení právneho dôvodu a výšky pohľadávky žalobcu tak, ako to vyplynulo z výroku 1. rozsudku okresného súdu a vo zvyšnej časti podľa výroku 2. žalobu zamietol.

12. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania okresný súd poukázal na ust. § 142 ods. 3 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Okresný súd uviedol, že aplikácia tohto zákonného ustanovenia bola namieste, keďže i v prípade zamietnutia žaloby v časti išlo o nepatrnú časť, z ktorého titulu žalobca mal právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva voči žalovaným v 1/ a v 2/ rade v celom rozsahu. Vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade okresný súd poukázal na právoplatnosť uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o neúčinnosti popretia učeného žalovaným v 2/ rade, a ktoré uznesenie bolo k momentu meritórneho rozhodovania okresného súdu vo veci samej právoplatné. Procesnú situáciu, ktorá vznikla vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade v tomto konaní, keď okresný súd v dôsledku nezaplatenia preddavku na trovy konania žalovaným v 2/ rade rozhodol o neúčinnosti jeho popretia, hodnotil ako situáciu obdobnú procesnému zavineniu žalovaného v 2/ rade podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, a preto okresný súd zaviazal povinnosťou na náhradu trov konania žalobcovi nielen žalovaného v 1/ rade, ale i žalovaného v 2/ rade, a to oboch spoločne a nerozdielne. Žalobcovi boli priznané trovy konania v rozsahu preddavku na trovy konania v sume 309,25 Eur a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v rozsahu a výške tak, ako je vyjadrená v odôvodnení rozsudku okresného súdu, viažuceho sa k výrokovej časti o náhrade trov prvoinštančného konania, pričom pri výške tarifnej odmeny okresný súd poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky. Okresný súd uviedol, že oproti návrhu právneho zástupcu

žalobcu určil tarifnú odmenu za jednotlivé úkony právnej služby pri zohľadnení predmetu konania, ktorým bolo určenie popretej pohľadávky tak, že išlo o neoceniteľný predmet konania.

13. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to do výroku o trovách súdneho konania (výrok 3.) Ako dôvody odvolania žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol odkaz na ust. § 355 ods. 1, § 363 a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca poukázal na to, že predmetom sporu bolo uplatnenie určovacieho výroku, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávky z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke vo výške 76.358 Eur, t.j. podľa názoru žalobcu išlo tu o peňažné plnenie, kedy výška odmeny za jeden úkon právnej služby mala byť určená podľa ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Z rozsudku okresného súdu je zrejmé, že správkyňa bezdôvodne nepriznala postavenie veriteľovi v konkurznom konaní napriek tomu, že po právnej stránke bol jeho nárok dôvodný, a tým je zrejmé, že žalobca bol poškodený nielen tou skutočnosťou, že mu nebola uhradená pohľadávka samotným dlžníkom, na ktorého bol vyhlásený konkurz, ale aj nutnosťou podať žalobu proti správkyňi konkurznej podstaty, ktorá jeho pohľadávku neuznala. Bolo by nespravodlivé, pokiaľ by tieto zvýšené náklady na vymáhanie pohľadávky nedostal žalobca priznané v trovách konania v oprávnenej výške. Žalobca žiadal rozsudok vo výroku 3. o trovách prvoinštančného konania zmeniť tak, že bude žalobcovi priznaná náhrada trov vo výške 2.501,63 Eur spolu s 20% DPH, t.j. 3.001,96 Eur, ako aj s priznaním trov odvolacieho konania vo výške 705,40 Eur.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 1/ rade, a to proti výrokom 1., 3., t.j. proti výroku, ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávky a vo výroku o trovách prvoinštančného konania. Žalovaný v 1/ rade v podanom odvolaní uviedol, že okresný súd podľa výsledkov dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že právnym titulom prihlásených pohľadávok je podľa žalobcu zmluva o pôžičke. Podľa právnej úpravy zmluvy o pôžičke (§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako reálneho kontraktu bolo preto podstatným preukázanie tohto právneho úkonu, reálne poskytnutie peňažných súm úpadcovi, pričom dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu. Okresný súd podľa výsledkov dokazovania mal za preukázané, že reálne poskytnutie peňažných prostriedkov nastalo, keď tieto boli poskytnuté úpadcovi, pričom za kľúčový dôkaz považoval svedeckú výpoveď svedka Ing. Q., ktorú vyhodnotil ako hodnovernú podľa poučenia v zmysle ust. § 126 O.s.p. (v znení platnom a účinnom do 30.06.2016) a vzhľadom na súladnosť tejto svedeckej výpovede s ostatnými dôkazmi, a to predovšetkým s výpoveďou samotného žalobcu v spojení s listinnými dôkazmi. Podľa názoru žalovaného v 1/ rade takéto hodnotenie dôkazov odporuje požiadavke rovnocennosti dôkazných prostriedkov, keď súd prvej inštancie kladie do popredia výpoveď jediného svedka ako priameho dôkazu a popiera celý rad dôkazov, hoc nepriamych, ktoré odporujú tejto svedeckej výpovedi. Hodnovernosť svedeckej výpovede nemôže byť konštatovaná len z titulu toho, že svedok pred výpoveďou bol poučený podľa ust. § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Takisto nie je možné vyhodnotiť výpoveď svedka Ing. Q. ako dôkaz, ktorý je súladný s ostatnými dôkazmi ako bola výpoveď žalobcu, keďže svedok Ing. Q. bol v kontakte so žalobcom ešte pred pojednávaním a dokonca disponoval zápisnicou z predchádzajúceho pojednávania v obdobnej veci. Hoci svedok Ing. Q. účelovo neodpovedal na otázku právnej zástupkyne žalovaného v 1/ rade o tom, odkiaľ má k dispozícii predmetnú zápisnicu, bolo zrejmé, že túto mal alebo od žalobcu alebo od právnej zástupkyne žalobcu, a teda bolo zrejmé, že pred výsluchom sa svedok Ing. Q. rozprával o konaní a vedel o dôkazoch, ktoré boli už vykonané ako aj o ich obsahu. Hodnovernosť výpovede Ing. Q. bola narušená aj tým, že tvrdil to, že pôžička bola poskytnutá úpadcovi, ale svedok ju prevzal v hotovosti pre obavu z konania Ing. I. (bývalého konateľa úpadcu), avšak bolo preukázané, že Ing. I. v čase poskytnutia pôžičky nielenže nebol konateľom úpadcu, ale ani nemal prístup k účtom úpadcu, a teda nebol žiadny reálny dôvod, prečo by (ak by skutočne bola pôžička poskytnutá úpadcovi) peniaze nemohli byť zaslané na účet úpadcu. Výpoveď svedka Ing. Q. je v tejto rovine nelogická a v spojení s ostatnými listinnými dôkazmi (o. i. zostavy z účtovníctva, nimi bolo preukázané, že táto pôžička nikdy v účtovníctve úpadcu nefigurovala), to bolo dostatočným dôvodom podľa žalovaného v 1/ rade na spochybnenie reálnosti prezentovanej pôžičky. Podľa názoru žalovaného v 1/ rade preto nemožno hovoriť o hodnovernosti výpovede Ing. Q., keďže jeho výpoveď je v protiklade s viacerými listinnými dôkazmi, ako aj s výpoveďou svedka Ing. A.. Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, keďže tu existoval celý rad nepriamych dôkazov, ktoré vyvracajú už aj tak nehodnovernú verziu svedka Ing. Q.. Žalovaný v 1/ rade poukázal na ust. § 132 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 (§ 191 CSP). Okresný súd opomenul zohľadniť všetky okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, preto je dôvod, aby bol rozsudok okresného súdu

v napadnutej časti zmenený tak, že žaloba bude zamietnutá a žalovanému v 1/ rade bude priznaná náhrada trov konania tak na súde prvej inštancie, ako aj náhrada trov odvolacieho konania.

15. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaní v 1/ a v 2/ rade písomne nevyjadrili.

16. K odvolaniu žalovaného v 1/ rade sa písomne nevyjadril žalovaný v 2/ rade. Žalobca k odvolaniu žalovaného v 1/ rade v podaní zo dňa 7.11.2016 len uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu a odvolanie žalovaného v 1/ rade považuje za nedôvodné.

17. Vyjadrenie žalobcu obsiahnuté v podaní zo dňa 7.11.2016 podľa úpravy okresného súdu bolo doručené právnej zástupkyňi žalovaného v 1/ rade, ktorá sa k uvedenej odpovedi, resp. vyjadreniu žalobcu už nevyjadrovala.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP potvrdil rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch 1., 3., ktorými bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávky v spojení s výrokom o náhrade trov prvoinštančného konania ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, pričom rozsudok okresného súdu bol posudzovaný v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, žalovaného v 1/ rade podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu, žalovaného v 1/ rade bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/10/2017-169 zo dňa 10.07.2017, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 19.09.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

20. Podľa ust. § 379 CSP bol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací viazaný rozsahom odvolania žalobcu a žalovaného v 1/ rade, ako aj v rámci tohto rozsahu dôvodmi odvolania žalobcu a žalovaného v 1/ rade za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP.

21. Bolo nesporné, že žalovaný v 1/ rade odvolaním napadol výrok 1. v spojení aj so závislým výrokom 3. o náhrade trov prvoinštančného konania a žalobca napadol odvolaním rozsudok okresného súdu vo výroku 3. o priznaných trovách právneho zastúpenia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v 1/ rade napadol rozsudok okresného súdu vo výroku 1., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávky, od ktorého výroku bol závislý výrok 3. o trovách prvoinštančného konania, ktorý výrok bol súčasne napadnutý samostatným odvolaním žalobcu, boli primárne zo strany krajského súdu posudzované odvolacie dôvody žalovaného v 1/ rade, ktoré sa viazali k meritórnemu výroku 1..

22. Krajský súd v štádiu svojho konania a rozhodovania už aplikoval ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), ktorý podľa ust. § 474 CSP nadobudol účinnosť dňom 01. júla 2016, keď aj v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Podstatou odvolania žalovaného v 1/ rade bola námietka hodnotenia dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie, a tým následne aj argumentácia nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, keď okresný súd vyhodnotil výpoveď svedka Ing. T. Q. za hodnovernú i napriek tomu, keď podľa názoru žalovaného v 1/ rade tu bol celý rad nepriamych dôkazov zo strany žalovaného v 1/ rade, ktoré popreli, resp. vyvrátili hodnovernosť tejto svedeckej výpovede, na základe čoho žalobca podľa obrany žalovaného v 1/ rade neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal reálne poskytnutie peňažných súm úpadcovi.

24. Podstatou sporovej veci, a tým aj posudzovania v rámci odvolacieho konania bolo, či na základe dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie bolo preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a dlžníkom - úpadcom STAX, s.r.o., na strane druhej a či podľa

tejto zmluvy o pôžičke boli zo strany žalobcu ako veriteľa poskytnuté finančné prostriedky úpadcovi STAX, s.r.o., keď žalovaný v 1/ rade, t.j. správca konkurznej podstaty úpadcu - STAX, s.r.o. poprel právny dôvod a výšku pohľadávky žalobcu.

25. Krajský súd uvádza vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného v 1/ rade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu, viažuceho sa k výroku 1., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávky z dôvodu Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 07.02.2012 medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom vo výške 76.358 Eur a v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu odkazuje za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného v 1/ rade uvádza, že ani nepriame dôkazy, ktoré boli vykonané pred súdom prvej inštancie, nevyvrátili hodnovernosť listinných dôkazov, a to uzavretej Zmluvy o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom - STAX, s.r.o. ako dlžníkom zo dňa 07.02.2012, obsah Potvrdenia zo dňa 20.2.2012, 14.2.2012, ktoré sa nachádzajú na č.l. 12 - 15 spisu. Nepriame dôkazy nevyvrátili ani hodnovernosť svedeckej výpovede Ing. T. Q., ktorý v čase uzavretia zmluvy o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom STAX, s.r.o. ako dlžníkom vystupoval ako konateľ úpadcu, ktorý pri tomto konaní za úpadcu aj pôžičku prevzal. Pri posudzovaní uzavretej Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012 okresný súd správnym postupom kládol dôraz na skutočnú vôľu zmluvných strán tejto zmluvy, keď jej zmluvné strany, a to žalobca ako veriteľ a úpadca STAX, s.r.o. ako dlžník prejavom vôle vo svojej právnej sfére zamýšľali vyvolať dôsledky takto uzavretého právneho úkonu zmluvy o pôžičke, a to dôsledok jej poskytnutia žalobcom ako veriteľom úpadcovi STAX, s.r.o. ako dlžníkovi, čo sa aj reálne stalo. Zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka a dôkazy vykonané pred okresným súdom preukázali poskytnutie, reálne odovzdanie peňazí žalobcom ako veriteľom dlžníkovi, ktorým bol úpadca STAX, s.r.o., za ktorého konala oprávnená osoba, konateľ a v súdnom spore vypočutý ako svedok Ing. T. Q. (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2061/08, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo 3776/2011, podľa ktorého zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, čo znamená, že nevzniká iba dohodou strán, účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy, ale až skutočným odovzdaním, prenechaním predmetu pôžičky dlžníkovi).

26. Okresný súd na základe výsledkov dokazovania dospel k správne mu záveru, že k poskytnutiu pôžičky žalobcom ako veriteľom, úpadcovi STAX, s.r.o. ako dlžníkovi na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012 došlo jej reálnym poskytnutím, a to finančných prostriedkov vo výške 123.000 Eur.

27. Žalovaný v 1/ rade v odvolaní namietal, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal reálne poskytnutie peňažných prostriedkov úpadcovi - STAX, s.r.o., keď nesúhlasil s vyhodnotením vykonaného dokazovania okresným súdom o reálnom poskytnutí peňažných prostriedkov a poprel vierohodnosť výpovede svedka Ing. T. Q., keď žalovaný v 1/ rade mal za to, že táto hodnovernosť svedka bola vyvrátená nepriamymi dôkazmi, ak svedok mal disponovať so zápisnicou z predchádzajúceho pojednávania v obdobnej veci, t.j. mal vedieť o dôkazoch, ktoré už boli vykonané, ako aj o ich obsahu. Ďalej žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že výpoveď svedka Ing. Q. bola v protiklade s listinnými dôkazmi, s účtovníctvom úpadcu ako dlžníka z tejto pôžičky, na nesúlad výpovede svedka Ing. Q. s výpoveďou svedka Ing. A., čo vyúsťuje podľa názoru žalovaného v 1/ rade do záveru, že žalobca nepreukázal reálne poskytnutie peňažných prostriedkov úpadcovi.

28. K spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov pred súdom prvej inštancie a ich pravdivosti (vierohodnosti) krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že zákon nepredpisuje formálny postup a ani neurčuje váhu jednotlivých dôkazov tým, že by niektorým dôkazom priznával vyššiu pravdivostnú hodnotu alebo naopak určitým dôkazným prostriedkom dôkaznú silu úplne alebo sčasti odopieral. V čase rozhodovania okresného súdu platilo ust. § 132 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, ktoré zákonné ustanovenie bolo založené na postupe pri hodnotení dôkazov v zmysle úvahy súdu. Zásade voľného hodnotenia dôkazov, ktorá bola v tomto ustanovení vyjadrená, preto nezodpovedá taký spôsob hodnotenia, kedy je (vopred) označená za nespôsobilý dôkazný prostriedok svedecká výpoveď len preto, že svedok prináleží k určitej sociálnej alebo profesnej skupine. Samotná skutočnosť, že osoba, ktorá vystupuje v civilnom sporovom konaní ako svedok, je inak k niektorému zo strán konania v právnom vzťahu zamestnanca či konateľa, ešte sama o sebe neodôvodňuje záver o nepravdivosti (nevierohodnosti) svedeckej výpovede tejto osoby (tento záver nemusí byť nevyhnutne logickým dôsledkom uvedenej premisy). Prisudzovanie hodnoty pravdivosti jednotlivým dôkazom sa deje ich zhodnotením jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti. Myšlienkové závery o pravdivosti či nepravdivosti dôkazov, ku ktorým súd dospel, preto nepredstavujú akt ľubovôle súdu a nie sú ani vecou

len osobného dojmu, či všeobecnej úvahy. Vnútorne presvedčenie o nepravdivosti (nevierohodnosti) svedeckej výpovede je výsledkom logického myšlienkového postupu vychádzajúceho z posúdenia objektívnych skutočností vonkajšieho sveta (skutkových okolností), zistených v konkrétne prejednávanej veci ako napríklad z rozporov vo výpovedi svedka, ako aj z rozporov medzi výpoveďou svedka (jej obsahom) a inými vykonanými dôkazmi, zo spôsobu jeho výpovede, z jeho osobného (nie však všeobecne postulovaného) vzťahu k veci alebo k osobám zúčastneným na konaní a podobne.

29. Okresný súd na základe vyššie uvedených všeobecných princípov pri hodnotení vykonávaných dôkazov, ako aj posudzovania výpovede svedka Ing. T. Q. postupoval, keď hodnotil (určil) dôkaznú silu svedeckej výpovede Ing. T. Q.. Hodnotiaci záver o nepravdivosti (nevierohodnosti) údajov, o ktorých svedecká výpoveď podáva správu, je možné urobiť len na základe tých konkrétnych skutočností, ktoré boli v konaní zistené, s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo vrátane toho, čo bolo uvedené sporovými stranami. Z uvedeného vyplýva, že samotná existencia vzťahu svedka Ing. T. Q. a úpadcu STAX, s.r.o., ktorý bol dlžníkom vo vzťahu k žalobcovi ako veriteľovi, keď vystupoval ako konateľ, osoba oprávnená za úpadcu pri uzavretí zmluvy o pôžičke a jej prevzatí od žalobcu ako veriteľa bez toho, aby k tejto skutočnosti pristúpili ďalšie relevantné skutkové okolnosti charakterizujúce konkrétne obsah a kvalitu tohto vzťahu, sama o sebe pre záver o nepravdivosti, resp. nevierohodnosti výpovede nestačí. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu uvádza, že obsah svedeckej výpovede a jej pravdivosť, a to svedka Ing. T. Q. nebola vyvrátená poukazovaním na nepriame dôkazy zo strany žalovaného v 1/ rade. Preto z nej ako z podstatnej a vierohodnej bolo nevyhnutné vychádzať tak, ako to uskutočnil aj okresný súd, keď práve z tejto svedeckej výpovede v spojení s listinnými dôkazmi, a to zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012, Potvrdení zo dňa 14.2.2012, 20.2.2012 mal okresný súd preukázané, že bola platne uzavretá zmluva o pôžičke a súčasne bolo podstatné pri tomto type právneho úkonu ako reálneho právneho úkonu zistenie, že došlo k faktickému odovzdaniu predmetu pôžičky, čo vyplýva tak z Potvrdenia zo dňa 14.02.2012 (č.l. 15 spisu), ako aj z výpovede svedka Ing. T. Q. - konateľa úpadcu STAX, s.r.o., t.j. dlžníka, za ktorú spoločnosť Ing. T. Q. prevzal pôžičku 123.000 Eur. Vykonané dôkazy preukázali uzavretie Zmluvy o pôžičke dňa 07.02.2012, podľa ktorej žalobca vystupoval ako veriteľ. Bolo preukázané, že úpadcovi STAX, s.r.o. bol predmet pôžičky odovzdaný, ako aj, že dlžník - úpadca STAX, s.r.o. pôžičku riadne a včas nevrátil. Pri hodnotení svedeckej výpovede Ing. T. Q. krajský súd zvyrazňuje to, že súd prvej inštancie mal priamy a bezprostredný vnem pri výpovedi tohto svedka a na uvedené bolo potrebné zo strany krajského súdu prihliadať súčasne s inými okolnosťami tak, ako sú uvedené vyššie pri hodnotení hodnovernosti tejto svedeckej výpovede. Krajský súd dodáva, že spôsob vedenia účtovníctva u úpadcu STAX, s.r.o. tak, ako to uviedol aj okresný súd, nie je podstatný a rozhodný v rámci zhodnocovania, či žalobca ako veriteľ poskytol pôžičku úpadcovi ako dlžníkovi, pretože pre typ právneho úkonu zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka je podstatné a rozhodné, či došlo k reálnemu odovzdaniu pôžičky úpadcovi ako dlžníkovi, a to spoločnosti STAX, s.r.o., čo na základe výsledkov dokazovania, t.j. reálne odovzdanie peňazí úpadcovi ako dlžníkovi bolo preukázané.

30. Krajský súd uvádza, že nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného v 1/ rade, ktorý namietal nesprávne skutkové zistenie okresným súdom na základe vykonaných dôkazov, pretože okresný súd správnym spôsobom hodnotil vykonané dôkazy a z ich vykonania dospel aj k správne skutkovému záveru. Je potrebné zvyrazniť to, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (z uznesenia NS SR vo veľkom senáte sp. zn. 1 V Cdo 2/2017 zo dňa 19. apríla 2017 s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97).

31. Nebol relevantný ani odvolací dôvod žalovaného v 1/ rade, že malo dôjsť k nesprávne právnemu posúdeniu veci, pretože okresný súd na riadne a v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie za dôkaznej povinnosti sporových strán aplikoval rozhodné zákonné ustanovenia, ktoré aj správnym spôsobom interpretoval tak, ako sú v citácii vyjadrené v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Právnym posúdením vo všeobecnosti je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje

právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani k jednej z uvedených situácií nedošlo, preto za zvýraznenia vecne správnych záverov prijatých okresným súdom vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného v 1/ rade za dôsledného dodržania ust. § 387 ods. 3 CSP bol vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávky z uzavretej Zmluvy o pôžičke dňa 07.02.2012, vo výške 76.358 Eur potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

32. Krajský súd dodáva, že v rámci tých dôkazov, ktoré boli vykonané pred okresným súdom, nedošlo k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pri spôsobe hodnotenia vykonaných dôkazov je v prvom rade potrebné klásť dôraz na obsah priamych dôkazov a až v druhom rade nastupuje okruh takzvaných nepriamych dôkazov, a to len za stavu, pokiaľ vykonané priame dôkazy nemajú v sebe výpovednú hodnotu, potvrdzujúcu argumentáciu žalobcu o ním uplatnenom nároku, prípadne nepriame dôkazy nepochybným a jednoznačným spôsobom vyvrátili obsah priamych dôkazov. Ani k jednej z uvedených situácií nedošlo, keďže priame dôkazy, a to výpoveď svedka Ing. T. Q., Zmluva o pôžičke zo dňa 07.02.2012, Potvrdenie zo dňa 14.2.2012, 20.2.2012 preukázali poskytnutie pôžičky žalobcom ako veriteľom úpadcovi - spoločnosti STAX, s.r.o. (dlžníkovi) tak ako to vyplývalo z výsledkov týchto vykonaných priamych dôkazov, ktoré neboli vyvrátené nepriamymi dôkazmi prezentovanými zo strany žalovaného v 1/ rade, ktorý sa bránil poukazovaním nevierohodnosti svedeckej výpovede Ing. T. Q. s odkazom na vedomosť tohto svedka o obsahu vykonávaných dôkazov z iného vedeného súdneho konania, poukazovaním na účtovníctvo úpadcu STAX, s.r.o., a na výpoveď svedka Ing. A..

33. Krajský súd uvádza, že ani odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku 3. o náhrade trov prvoinštančného konania nebolo relevantné. Žalobca v odvolaní namietal, že výška trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby nemala byť určená ako konanie o neoceniteľnom predmete sporu podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. tak, ako to uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré sa viazalo k výroku 3. o náhrade trov prvoinštančného konania. Žalobca mal za to, že výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby mala byť určená podľa ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. že tarifná odmena mala byť priznaná z ceny právneho úkonu, t.j. z hodnoty pohľadávky, ktorú si žalobca uplatnil v konkurznom konaní proti žalovanému v 1/ rade. Okresný súd správne postupoval, ak pri trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v konaní o určenie popretej pohľadávky vychádzal z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Už rozhodovacou činnosťou NS SR je ustálené, že žaloba o určenie pravosti, výšky alebo poradia pohľadávky je určovacou žalobou, preto platí, že výška tarifnej odmeny sa určuje podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ako v spore s neoceniteľnou hodnotou veci podľa rozsudku NS SR sp. zn. 1M Obdo V 17/2006, uznesenie NS SR sp. zn. 5Obo 48/2014. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na svoju rozhodovaciu činnosť, a to uznesenie sp. zn. 13CoKR/18/2016, sp. zn. 13CoKR/19/2016, v ktorých rovnako bol právny názor v zhode s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR v tom, že konanie o určenie popretej pohľadávky je určovacím sporom bez ohľadu na výšku pohľadávky, preto z hľadiska určenia tarifnej odmeny za úkony právnej služby je potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., z ktorého ustanovenia vyplýva, že základná sadzba tarifnej odmeny je za jeden úkon právnej služby 1/13 výpočtového základu. Vzhľadom k uvedenému bol preto rozsudok okresného súdu potvrdený aj vo výroku 3. o náhrade trov prvoinštančného konania.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný v 1/ rade podľa výsledku odvolacieho konania, keď bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie, bol neúspešnou sporovou stranou, preto bolo rozhodnuté, že žalobca má voči žalovanému v 1/ rade nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalobcu voči žalovanému v 1/ rade krajský súd vychádzal z toho právneho stavu, že v štádiu jeho konania a rozhodovania bol sporovou stranou v odvolacom konaní na strane žalovaného len žalovaný v 1/ rade.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.